3 അമ്മത്തൊട്ടിൽ

റഫീക്ക് അഹമ്മദ്

- വളർത്തി വലുതാക്കിയവർ വൃദ്ധരായാൽ തങ്ങൾക്ക് ബാദ്ധ്യതയാവുമെന്നു കരുതി ഉപേക്ഷിക്കുന്ന വർത്തമാനസമൂഹത്തിനുള്ള മറുപടിയാണ് കവിത.
- പണം കൊണ്ട് ബന്ധങ്ങളെ അളക്കുന്ന തരത്തിൽ ഇന്നത്തെ മനുഷ്യർക്കിടയിൽ അവനവന്റെ ജീവിതം മാത്രം പ്രധാനമായി കാണുന്നവരുണ്ട്.
- പിച്ചവെച്ച നാൾ മുതൽ തങ്ങൾക്കു ചുറ്റു ജാഗ്രതയോടെ നിലയുറപ്പിച്ച് തങ്ങളെ സംരക്ഷിച്ചവരെ വാർധക്യത്തിന്റെ അവശതകൾ പിടിമുറുക്കുമ്പോൾ തങ്ങൾക്ക് കുഞ്ഞുനാളിൽ കിട്ടിയ സുരക്ഷിതത്വം തിരിച്ചു കൊടുക്കാൻ ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ പലർക്കും കഴിയുന്നില്ല.
- ബന്ധങ്ങൾക്ക് ഇഴയടുപ്പമില്ലാത്ത പാശ്ചാത്യസംസ്കാരത്തിന്റെ വഴിയിലേക്ക് മാതാപിതാക്കളെ ദൈവതുല്യം കാണുന്ന നമ്മുടെ സംസ്കാരവും നീങ്ങുന്നുവെന്നത് ഭയപ്പാടുള്ള വസ്തുതയാണ്.
- വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളെ അംഗീകരിക്കാനാവാത്ത പുതുസമൂഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിനെ കവിത തുറന്നുകാട്ടുന്നു.
- ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുള്ള ഇടമാണ് അമ്മത്തൊട്ടിൽ. അമ്മയെ ഉപേക്ഷിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളാണ് കവിതയിൽ കാണുന്നത്.അതുകൊണ്ട് അമ്മത്തൊട്ടിൽ അമ്മയ്ക്കുള്ള തൊട്ടിലുകൂടിയായി മാറുന്നു.
- ചെറിയ കുഞ്ഞിനെപ്പോലെ മറ്റൊരാളുടെ ആശ്രയം പൂർണമായും വേണ്ട പ്രയമാണ് വാർദ്ധക്യം. കവിതയിലെ അമ്മയും അങ്ങനെയൊരു അവസ്ഥയിലാണ്.അതുകൊണ്ട് അമ്മത്തൊട്ടിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന അമ്മമാർക്കുള്ള ഇടം കൂടിയായിമാറുന്നു.
- തന്റെ ബാല്യകാലത്ത് അമ്മ നൽകിയ കരുതലിന്റെ നിരവധി ചിത്രങ്ങൾ മകന്റെ മനസ്സിലൂടെ കടന്നു പോകുന്നു.
- ജീവിതത്തിന്റെ പിന്നാമ്പുറങ്ങളിലേക്ക് തള്ളപ്പെടുന്ന അമ്മയുടെ ചിത്രം കവിതയിൽ കാണാം. ജീവിത ദുരുതങ്ങളോട് മുൻനിരയിൽനിന്ന് പൊരുതി മകന് മികച്ച ജീവിതസാഹചര്യമൊരുക്കി കൊടുക്കാൻ ശ്രമിച്ച അമ്മ മകനും ഭാര്യയും ഉൾപ്പെടുന്ന കുടുംബത്തിന്റെ പിൻനിരയിലേക്ക് തള്ളപ്പെടുന്നത് ധ്വനിപ്പിക്കാൻ പിൻസീറ്റ് എന്ന പ്രയോഗത്തിന് കഴിയുന്നു.

പ്രിയ വിദ്യാർത്ഥികളേ.....

കട്ടിയുള്ള അക്ഷരത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് കവിതയുടെ നേരിട്ടുള്ള ആശയമാണ്.അതിനു താഴെയായി വരികളുടെ വിശദമായ പഠനം നൽകിയിരിക്കുന്നു. അവ നന്നായി വായിക്കണേ.....

കവിതയുടെ ആശയം

ഭാര്യയുടെ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി തന്നെ വളർത്തി വലുതാക്കിയ അമ്മയെ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ കാറിൽ കയറ്റി പോവുകയാണ് മകൻ. ഉപേക്ഷിക്കാൻ കൊണ്ടു പോകുന്നതിനിടയ്ക്ക് തന്നെ താനാക്കിയ അമ്മയുടെ കരുതലിനെ മകൻ ഓർമിച്ചുപോകുന്നതും

പശ്ചാത്തപിക്കുന്നതും കവിതയിൽ കാണാം.ഇനി കവിതയിലേക്ക്...........

- *പിൻസീറ്റിലെത്രയ്ക്കു................ഏറെപ്പണിപ്പെട്ടടച്ചു തുറന്നവർ*

കാറിന്റെ പിൻസീറ്റിൽ എത്രതന്നെ നേരെയിരുത്തിയിട്ടും അമ്മ ഒരുവശത്തേക്ക് ചരിഞ്ഞു മടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്.ശരീരത്തിലെ നീരെല്ലാം വറ്റി ഉണങ്ങി വരണ്ട ചുള്ളിക്കമ്പുകൾ പോലെയുള്ള കൈകൾ നിവർത്താതെ മാറോട് ചേർത്തു വെച്ചിട്ടുണ്ട്.എങ്ങോട്ടാണ് പോകുന്നതെന്നും എന്തിനാണ് പോകുന്നതെന്നും അമ്മ ചോദിച്ചില്ല. അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ ഉപയോഗിച്ച് പഴകിയ പിഞ്ഞാണത്തിന്റെ നിറമായിരിക്കുന്നു. ആ കണ്ണുകളെ പാടയും പീളയും മൂടിയിരിക്കുന്നു.അങ്ങനെയുള്ള കണ്ണുകൾ ഏറെ ബുദ്ധിമുട്ടിയാണ് അവർ തുറക്കുന്നത്.

എല്ലും തോലുമായി മാറിയ അമ്മയുടെ വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ അവസ്ഥകൾ കവിതയുടെ ആദ്യവരികളിൽ തന്നെ കാണാം. മകനു വേണ്ടി ജീവിച്ച് അവന്റെ വളർച്ചയ്ക്കു വേണ്ടി ഉരുകിത്തീർന്ന ആ ജീവിതം ഇന്ന് ഒന്നു നേരെയിരിക്കാൻ പോലും കഴിയാത്ത രീതിയിൽ ക്ഷീണിച്ചു പോയിരിക്കുന്നു. എല്ലും തോലുമായി തീർന്ന അമ്മയുടെ ദയനീയ ചിത്രം വ്യക്തമാക്കാൻ നീരറ്റ ചുള്ളിക്കമ്പുകൾ പോലെയുള്ള കൈ എന്ന പ്രയോഗം തീർത്തും അനുയോജ്യമാണ്.എങ്ങോട്ടു പോകുന്നുവെന്നും എന്തിന് പോകുന്നുവെന്നും അമ്മ ചോദിക്കാത്തത് അരുതാത്തതൊന്നും മകൻ തന്നോട് ചെയ്യില്ലെന്ന ഉറച്ചവിശ്വാസം കൊണ്ടാണ്.അതു പോലെ മകനോട് തന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളും ആവശ്യങ്ങളും പറയാനും ചോദിക്കാനുമുള്ള അവകാശങ്ങൾ ഇന്ന് നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.ആയകാലത്ത് അവനു വേണ്ടി പണിയെടുത്ത് അവനു ചുറ്റും സുരക്ഷയൊരുക്കാൻ കണ്ണു തുറന്ന് ജാഗ്രതയോടെ ഇരുന്നവരാണ് ആ അമ്മ.പണ്ട് കാലത്ത് ഭക്ഷണം വിളമ്പാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത് പിഞ്ഞാണപാത്രമാണ്. ഉപയോഗിച്ചുപയോഗിച്ച് അതിന്റെ നിറം മങ്ങി പോകാറുണ്ട്.മക്കൾക്കു ചുറ്റും എല്ലാസമയത്തും കണ്ണു തുറന്നു വച്ച് സുരക്ഷിതവലയം തീർത്ത അമ്മയുടെ കണ്ണുകളും പഴകിയ പിഞ്ഞാണം പോലെ നിറം കെട്ടു പോയിരിക്കുന്നു.പാടയും പീളയും മൂടിയ കണ്ണുകൾ വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ അടയാളമാണ്. അമ്മ മകനുവേണ്ടി അനുഭവിച്ച കഷ്ടപ്പാടുകളുടെ ആഴം വ്യക്തമാക്കാൻ ഈ വർണന തീർത്തും അനുയോജ്യമാണ്. ഒരു തരത്തിൽ അമ്മയുടെ കണ്ണുകളിൽ ബാധിച്ച ഈ അന്ധത വാർദ്ധക്യത്തിന്റെതാണെങ്കിൽ മകനുൾപ്പെടുന്ന പരിഷ്കൃത സമൂഹത്തിന് ബാധിക്കുന്ന അന്ധത സ്വാർത്ഥതയുടേതാണ്.

- *ഇപ്പോൾ വിജനമായീ................കുരച്ചത് ചാടിക്കുതിക്കുന്നു.*

രാത്രിയായതോടുകൂടി തെരുവീഥികളിൽ ആരുമില്ലാതായിരിക്കുന്നു.ആകാശംമുട്ടി നിൽക്കുന്ന വലിയഗോപുരങ്ങൾക്കുതാഴെ അവർ നാളെ ഉണരുന്നതിനായി കിടന്നുറങ്ങുകയാണ്(അവിടെയുള്ളവർ യാന്ത്രികമായ ഉറക്കത്തിലാണ്).ഇവിടെയുള്ള വലിയ ഷോപ്പിംഗ് മാളിന്റെ തൊട്ടടുത്തായി അമ്മയെ ഇറക്കിവിട്ടാലോ എന്ന് ഓർത്തുപോയി.അവിടെ പെറ്റു കിടക്കുന്ന പട്ടിയ്ക്ക് എന്തൊരു ശക്തിയാണ്.അത് കുരച്ചു കൊണ്ട് ചാടിക്കുതിക്കുന്നു.

രാത്രിയായതോടു കൂടി എല്ലാവരും ഉറക്കത്തിലാണ്.എന്നാൽ ഈ ഉറക്കം യാന്ത്രികമാണ് തിരക്കുപിടിച്ച നഗരത്തിൽ നാളെയുടെ തിരക്കിലേക്ക് ലാഭം കൊയ്യണം എന്ന ചിന്തയോടെ ഉണരാണ് അവർ ഉറങ്ങുന്നത്. എന്തും വാങ്ങാൻ കിട്ടുന്ന ഇടങ്ങളാണ് വലിയ മാളുകൾ.അത് സമ്പത്തും ലാഭനഷ്ടകണക്കുകളും മാത്രം നോക്കി മുന്നോട്ടു പോകുന്ന ഇടമാണ്. എന്നാൽ അമ്മയെയും അവർ കാണിക്കുന്ന സ്നേഹത്തെയും അവിടെ വാങ്ങാൻ കിട്ടില്ല. അങ്ങനെയൊരു മാളിനടുത്ത് ആ വൃദ്ധയെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.അമ്മയിൽ നിന്ന് ഇനി ഒന്നും തന്നെ മകന് കിട്ടാനില്ല. പ്രായമായതു കൊണ്ട് അമ്മ അവർക്ക് ഒരു ഭാരമായിത്തീരുമെന്നാണ് ധാരണ. പെരുംമാൾ എന്നുമാത്രല്ല പെരുമാൾ എന്നുകൂടി കവി പറയുന്നതു കാണാം.സമ്പത്തിനെ ദൈവമായി കണ്ട് അതിനുവേണ്ടി മാത്രം ജീവിക്കുന്ന ആധുനിക സമൂഹ

ത്തിന് ലാഭം മാത്രമേ ചിന്തിക്കാനാവൂ.അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ അമ്മ ഇനി അവർക്ക് ഒരു നഷ്ടം മാത്രമാണ്. അമ്മയെ വലിയ മാളിനടുത്ത് ഉപേക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ തെരുവുപട്ടി കുരച്ചു ചാടിയത് തന്റെ മക്കളെ അപായപ്പെടുത്താനാണ് മറ്റുള്ളവർ വരുന്നതെന്നു കരുതിയാണ്. പട്ടികൾ സ്വന്തം കുഞ്ഞുങ്ങളെ നോക്കുന്നതിലുള്ള ജാഗ്രതയും സ്നേഹവും മനുഷ്യർ സ്വന്തം അമ്മയെ സംരക്ഷിക്കാൻ കാണിക്കുന്നില്ല. മാത്രമല്ല ഈ തെരുവുപട്ടി സ്വന്തം കുഞ്ഞിനെ നോക്കിയതുപോലെ അങ്ങേയറ്റം ജാഗ്രതയോടെയാണ് ആ അമ്മ തന്റെ മകനെയും നോക്കിയത് എന്ന് നമ്മളോർക്കണം.അറിവു നേടിയിട്ടും പട്ടിയുടെ വിവേകം പോലുമില്ലാത്ത രീതിയിൽ മനുഷ്യൻ അധഃപതിക്കുന്നു.തെരുവു പട്ടികൾ കുരച്ചുവന്നതിനാൽ അമ്മയെ അവർ ആക്രമിക്കുമെന്ന് കരുതിയിട്ടോ കുറ്റബോധം കൊണ്ടോ അമ്മയെ അവിടെ ഇറക്കാതെ മകൻ കാറോടിച്ച് മറ്റൊരിടം തേടി പോയി.

➤ *ജില്ലാശുപത്രിക്കരികിലൊരു..............മനസ്സിലൂടപ്പോൾ കടന്നുപോയ്.*

ജില്ലാശുപത്രിക്കരികിൽ ഈ രാത്രി സമയത്ത് ഒരേയൊരു കടമാത്രം തുറന്നിട്ടിട്ടുണ്ട്.അവിടെ ഉറക്കച്ചടവോടെ രണ്ടുമൂന്നാളുകൾ നിൽക്കുന്നു. കടയ്ക്കു പിറകിലായി തീർത്തും ഇരുട്ടു നിറഞ്ഞ സ്ഥലമുണ്ട്.അമ്മയെ ഇവിടെ കളഞ്ഞാലോ എന്ന് ചിന്തിച്ചപ്പോൾ മകന്റെ ഓർമകൾ ആശുപത്രിയുടെ പടികളിലുടക്കി നിന്നു.പണ്ട് പനിപിടിച്ചതുംഅപ്പോൾ തന്നെയുമെടുത്തുകൊണ്ട് ആശുപത്രിയുടെ പടികളോരോന്നും അമ്മ കിതപ്പോടെ കേറിയതും മകൻ ഓർക്കുന്നു. അന്ന് അവിടെ വെച്ച് അനുഭവിച്ച സൂചിപ്രയോഗത്തിന്റെ നീറ്റൽ പോലെ ഒരു നീറ്റൽ അമ്മയെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലൂടെ കടന്നുപോയി.

ഇന്നത്തെ മനുഷ്യർ രാത്രിയുടെ മാറവിൽ അവരുടെ വീട്ടിലെ മാലിന്യങ്ങൾ കളയുന്നത് ആരും ഇല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിലാണ്. അങ്ങനെയൊരു സ്ഥലമാണ് ആളനക്കമില്ലാത്ത ആശുപത്രിയുടെ പിന്നാമ്പുറം. അവിടെ തന്റെ വീട്ടിലുള്ളവർക്കും തനിയ്ക്കും ഭാരമായിത്തീർന്ന അമ്മയെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ മകൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അപ്പോൾ പണ്ട് അമ്മ തന്നെ ഈ ആശുപത്രിയിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നതും തനിയ്ക്കു വേണ്ടി ഒത്തിരി സഹിച്ചതും അവൻ ഓർമിച്ചു. അതോടെ പണ്ട് നടത്തിയ സൂചിപ്രയോഗത്തിന്റെ നീറ്റൽ പോലെയുള്ള നീറ്റൽ മകന്റെ മനസ്സിൽ അനുഭവപ്പെട്ടു. അത് കുറ്റബോധത്തിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. പനിപിടിച്ച് വാടിത്തളർന്ന തന്നെയുമെടുത്ത് ആശുപത്രിയുടെ പടികൾ അമ്മ ഓടിക്കയറിയത് കിതച്ചുകൊണ്ടാണ്. അതിൽനിന്നും അമ്മയ്ക്ക് തന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടിനേക്കാൾ വലുതാണ് മകന്റെ ആരോഗ്യം എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.തന്റെ മകനോടുള്ള സ്നേഹത്തിനുമുന്നിൽ അതൊന്നും തന്നെ അവർക്ക് പ്രശ്നമല്ല. എന്നാൽ വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ തളർച്ച ബാധിച്ച അമ്മ മകനൊരു ഭാരമായി മാറുന്നത് ഇവിടെ കാണാം. ആശുപത്രിക്കടുത്ത് വെച്ച് അമ്മ തനിയ്ക്കുവേണ്ടി സഹിച്ച ത്യാഗങ്ങൾ ഓർമിച്ചപ്പോൾ ഇപ്പോൾ ചെയ്യാനൊരുങ്ങുന്ന തെറ്റിനെക്കുറിച്ചോർത്ത് മകന്റെ മനസ്സിൽ കുറ്റബോധത്തിന്റെ നീറ്റൽ അനുഭവപ്പെടുന്നു.

➤ *പിന്നെയും മുന്നോട്ട്.........................വാഹനം മുന്നോട്ടു പോകയായ്.*

പിന്നെയും മുന്നോട്ടുപോയി. വെളിച്ചവും ആളുമില്ലാത്ത ഏകാന്തത കണ്ണുപൊത്തിക്കളിക്കുന്ന വിദ്യാലയമുറ്റമാണ് ഇനി ഉള്ളത്.(അമ്മയെ ഇവിടെ ഉപേക്ഷിച്ചാലോ എന്നു ചിന്തിക്കുന്നു.)അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ പണ്ട് ഇവിടെ വെച്ച് വാശിപിടിച്ചതും പൊട്ടിക്കരഞ്ഞതും സ്കൂളിലെത്തിയ സമയം മുതൽ ഉച്ചയാവോളം അമ്മ മതിലിനു പുറത്ത് തന്നെയും കാത്തു നിന്നതും ഹൃദയത്തിൽ കരച്ചിൽ കുരുങ്ങിക്കിടന്നതും അവൻ ഓർമ്മിച്ചു.ആരോ നുള്ളിയതായി തോന്നി. കരിഞ്ഞുണങ്ങിയ ഈ കൈകളാണോ ? പെട്ടെന്ന് അമ്മയെ ഇവിടെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ട എന്നു ചിന്തിച്ച് അവിടെ നിന്നും വാഹനം മുന്നോട്ടു പോയി.

പണ്ട് സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് അമ്മ തന്നെയും സ്കൂളിലാക്കി പോകുമ്പോൾ അമ്മയോടൊപ്പം പോകാൻ ഞാൻ വാശി പിടിച്ച് കരയാറുണ്ടായിരുന്നു.അമ്മ പോകുമ്പോൾ കരഞ്ഞു

കരഞ്ഞ് വിതുമ്പലവസാനിക്കാതെ താൻ ഉച്ചവരെ അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടും. മകന്റെ അവസ്ഥ അറിയാവുന്ന അമ്മ സ്കൂളിന്റെ ചുറ്റുമതിലിനു പുറത്ത് വെയിലുകൊണ്ട് ഉച്ചയാവോളം അവനെയും കാത്ത് നിന്നു.ഇതെല്ലാം ഓർത്തപ്പോൾ പൊട്ടിക്കരയണമെന്നുണ്ട്. എന്നാൽ കരച്ചിൽ തൊണ്ടയൽ കുരുങ്ങി നിൽക്കുന്നു. ചെയ്യുന്ന തെറ്റിലുള്ള കുറ്റബോധം മനസ്സിൽ നിറയുമ്പോൾ തന്നെയാരോ പിച്ചിയതായി അയാൾക്കു തോന്നി.തന്റെ വാശിയ്ക്കും തെറ്റുകൾക്കുമെല്ലാം ചെറിയ ശിക്ഷ അമ്മ നൽകാറുണ്ട് അതുപോലെ അമ്മയുടെ കരിഞ്ഞുണങ്ങിയ കൈകളാണോ തന്നെ നുള്ളിയത് എന്ന് മകൻ ചിന്തിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ പിച്ചി നോവിക്കുന്നത് അമ്മയോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റാതെ അമ്മ തനിയ്ക്കു വേണ്ടി സഹിച്ചൊതൊക്കെയും മറന്നു പോയതിലുള്ള അയാളുടെ മനസ്സിലെ കുറ്റബോധമാണ്.

➤ ***എങ്ങിനി കൊണ്ടിറക്കേണ്ടു...........കൊള്ളാനിറങ്ങിയോ ?***

ഇനി എവിടെയാണ് അമ്മയെ ഇറക്കി വിടേണ്ടത് ? സ്വബുദ്ധിയില്ലാതെ ഓർമകൾ നഷ്ടപ്പെടുന്ന വാർദ്ധക്യത്തിൽ അമ്മ എപ്പോഴും തന്നെ കൊണ്ടു പോകണമെന്ന് ശല്യപ്പെടുത്താറുള്ള കോവിലിനു മുമ്പിൽ ഇറക്കി വിട്ടാലോ ? ആരാണ് മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നത്.അശാന്തിയോടെ കാറ്റുകൊള്ളാനെന്ന ഭാവത്തോടെ ഈശ്വരൻ പുറത്തിറങ്ങിയോ ?

ഇനി എവിടെയാണ് അമ്മയെ കൊണ്ടിറക്കേണ്ടത് എന്ന് മകൻ ചിന്തിക്കുന്നു. ഇറക്കിയിടാൻ അമ്മ എന്നത് വണ്ടിയിൽ കയറ്റിയ വസ്തുവല്ല. എവിടെയെങ്കിലും ഈ ഭാരം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നാണ് അവന്റെ ചിന്ത. അമ്മ അയാൾക്കും ഭാര്യയ്ക്കും അവരുടെ ജീവിതത്തിനിടയ്ക്ക് ഒഴിവാക്കേണ്ട ഭാരമാണ്.സ്വന്തമായി ഒന്നും ചെയ്യാനാവാത്ത അവസ്ഥയാണ് വാർദ്ധക്യം. തനിച്ച് എവിടെയും പോകാനും കഴിയില്ല. ആ അവസ്ഥയിൽ മകനോട് തന്നെ അമ്പലത്തിൽ കൊണ്ടു പോകണമെന്ന് അമ്മ എപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്. ഇത് ആവർത്തിക്കുമ്പോൾ മകന് അത് ശല്യമായി തോന്നാറുണ്ട്. പണ്ട് മകന്റെ എത്ര വലിയ വാശിയെയും അമ്മ ശല്യമായി കണ്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ അമ്മയുടെ ചെറിയ ആവശ്യങ്ങൾ പോലും മകനെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നു. മകന്റെ മനസ്സിൽ തന്നോടുള്ള അകൽച്ച അറിയാത്ത അമ്മ അവനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ തന്നെയാണ് അമ്പലത്തിൽ പോകുന്നത്. (ഒരു പക്ഷേ അത് ഈ ഭൂമിയിൽ നിന്നും തന്നെ എത്രയും വേഗം കൊണ്ടു പോകണേ എന്ന അമ്മയുടെ പ്രാർത്ഥനയുമാവാം.അവഗണനകളെല്ലാം സഹിച്ച് തന്നെ ഇവിടെ നിന്നും എത്രയും വേഗം കൊണ്ടു പോകണേ എന്ന പ്രാർത്ഥന ഈശ്വരനെപ്പോലും അസ്വസ്ഥപ്പെടുത്തിയിരിക്കാം.)അതൊന്നും ചിന്തിക്കാതെ അമ്മയെ അവിടെ ഇറക്കിവിട്ടാലോ എന്ന് മകൻ ചിന്തിക്കുന്നു.എന്നാൽ നേരെത്തെയുണ്ടായിരുന്ന കുറ്റബോധത്തിന്റെ ശേഷിപ്പ് അയാളുടെ മനസ്സിലുണ്ട്.അയാൾ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി കണ്ട് സഹിക്കാതെ ഈശ്വരൻ അശാന്തിയോടെ കോവിലിൽ നിന്നും കാറ്റു കൊള്ളാനെന്ന ഭാവത്തോടെ ഇറങ്ങിപ്പോവുകയാണോ ?. മനുഷ്യരുടെ ദയാരഹിതമായ പ്രവൃത്തികൾ ഈശ്വരനെ അസ്വസ്ഥപ്പെടുത്തുന്നു.പുതിയ കാലത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ കണ്ട് ഈശ്വരനു പോലും സമാധാനമില്ലാതായിരിക്കുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിനു മുന്നിലെത്തിയപ്പൾ വീശികടന്നുപോയ കാറ്റിനെ ഈശ്വരന്റെ ഇറങ്ങിപ്പോക്കായാണ് മകൻ സംശയിക്കുന്നത്.അമ്മയുടെ മനസ്സിന് ആശ്വാസം നൽകിയ ഈശ്വരൻ തന്റെ ഒരിക്കലും ക്ഷമിക്കാനാവാത്ത പ്രവൃത്തി കണ്ട് ഇറങ്ങിപ്പോയതായി മകന് തോന്നുന്നു.

➤ ***ഏറെത്തണുക്കുന്നു..................പുകയുന്നതിൻ മണം.***

വല്ലാതെ തണുക്കുന്നു.തണുപ്പ് തട്ടാതിരിക്കാൻ കാറിന്റെ ചില്ല് ഉയർത്തുമ്പോൾ അവൻ ഓർത്തു-കരിമ്പടത്തിനുള്ളിൽ അമ്മയുടെ വയറിനോട് ചേർന്ന് പറ്റിക്കിടന്നപ്പോൾ അനുഭവിച്ചചൂടും വിയർപ്പിനോടൊപ്പം കലർന്ന കാച്ചെണ്ണയുടെ മണവും പുലർച്ചെ മുതൽ അടുക്കളയിൽ ഓലക്കൊടികൾ പുകയുന്ന ഗന്ധവും മകൻ ഓർത്തു.

കാറിന്റെ തുറന്നിട്ട ചില്ലിനിടയിലൂടെ കാറ്റ് ഉള്ളിലേയ്ക്ക് കടക്കുമ്പോൾ വല്ലാതെ തണു

ക്കുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ ചില്ലുയർത്തുമ്പോൾ പണ്ട് തനിയക്ക് തണുപ്പേൽക്കാതിരിക്കാൻ കമ്പിളിപ്പുതപ്പിനുള്ളിൽ തന്നെ ചേർത്തു കിടത്തിയ അമ്മയെക്കുറിച്ച് മകൻ ഓർക്കുന്നു. അന്ന് അമ്മയോട് ചേർന്നു കിടന്നപ്പോൾ അനുഭവിച്ച ചൂട് ഇപ്പോഴും മറക്കാതെ അവന്റെ ഉള്ളിലുണ്ട്.അമ്മയുടെ വിയർപ്പും കാച്ചെണ്ണയും ചേർന്നുണ്ടായ ഗന്ധവും ഓലക്കൊടികൾ കത്തുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന പുകയുടെ ഗന്ധവും അവൻ ഇപ്പോഴും ഓർമിക്കുന്നു. പുലർച്ചെ മുതൽ അടുക്കളയിലെ പുകയേറ്റ് മകനു വേണ്ടതെല്ലാം ഒരുക്കി കൊടുക്കുമ്പോൾ അടുപ്പിൽ നിന്നുമുയർന്ന ഓലക്കൊടികളുടെ ഗന്ധം അവന് മറക്കാനാവില്ല.അടുപ്പിലെരിഞ്ഞ ഓലക്കൊടികൾ പോലെ അവനു വേണ്ടി എരിഞ്ഞുതീർന്നവളാണ് ആ അമ്മ. അമ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമകൾ തിക്കിത്തിരക്കി മനസ്സിലേക്കു വരുന്നതോടെ അവന്റെ കുറ്റബോധം വല്ലാതെ വർദ്ധിക്കുന്നു.സ്പർശനത്തിന്റെയും ഗന്ധത്തിന്റെയുമെല്ലാം രൂപത്തിൽ ഓർമകൾ മകന്റെ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

- *ഒന്നിനും കൊള്ളരുതാത്തവനെ.............നിർദയം*
  ഒന്നിനും കൊള്ളാത്തവൻ എന്ന് ഭാര്യ ഇന്നും തന്നെ കുറ്റം പറയുമായിരിക്കും.എന്നാലും മടങ്ങി പോവാതിരിക്കാൻ കഴിയില്ല.തലയ്ക്കകത്ത് എന്തൊക്കെയോ പുകഞ്ഞുയരുന്നുണ്ട്.മെല്ലെ പുറകോട്ട് തിരിഞ്ഞ് അമ്മയെ നോക്കി.പിറകിലെ സീറ്റിൽ അമ്മ വലതുഭാഗത്തേക്ക് പൂർണമായും ചരിഞ്ഞ് മടങ്ങി ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നു.പീള വന്ന് നിറം മങ്ങിയ അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ ഒരു ദയയുമില്ലാതെ അടയ്ക്കാതെ വെച്ചതെന്തിനാണ് ?

അമ്മയെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന ഭാര്യയുടെ നിർബന്ധബുദ്ധികൊണ്ടാണ് മകൻ അതിനായി ഇറങ്ങിത്തിരിച്ചത്. എന്നാൽ ഉപേക്ഷിക്കാൻ അമ്മയെയും കാറിൽ കയറ്റി പോകുന്ന സമയത്ത് അമ്മ തനിയ്ക്കുവേണ്ടി അനുഭവിച്ച കഷ്ടപ്പാടുകൾ ഓരോന്നും അവൻ ഓർത്തെടുക്കുന്നു. അതോടെ അവന്റെ മനസ്സ് കുറ്റബോധത്താൽ നിറയുന്നുണ്ട്. ഭാര്യ എന്തുപറഞ്ഞാലും അമ്മയെ ഉപേക്ഷിക്കില്ലെന്ന ചിന്തയിലേക്ക് മകൻ വന്നു. മാത്രമല്ല വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻ കാറിന്റെ പിൻസീറ്റിൽ ഇരിക്കുന്ന അമ്മയെ നോക്കി. ഒരു വശത്തേക്ക് ചാഞ്ഞ് ഇരിക്കുന്ന അമ്മ കണ്ണു തുറന്ന് മയങ്ങി കിടക്കുകയാണ്. കണ്ണു തുറന്ന് ഉറങ്ങുന്ന ഈ മയക്കം ഒരിക്കലും ഉണരാത്തതാണ്.ഉറങ്ങുമ്പോഴും തുറന്നുവെച്ച അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ മരണത്തിലുമുള്ള മകനോടുള്ള ജാഗ്രതയുടെ പ്രതീകമാണ്. അടയ്ക്കാത്ത കണ്ണുകൾ പ്രായമായവരെ തെരുവിലുപേക്ഷിക്കുന്ന സ്വാർത്ഥസമൂഹത്തിനു നേരെ തുറന്നിട്ടതുകൂടിയാവണം. അമ്മയെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടു പോകാൻ തീരുമാനിക്കുമ്പോഴേക്കും അമ്മ മരണത്തിലേക്ക് പോയിരുന്നു.

മനസ്സിരുത്തേണ്ട പ്രയോഗങ്ങളും വരികളും.

ഇവയുടെ ആശയങ്ങൾ വരികളുടെ വിശദീകരണങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കുക.

- കൈച്ചുള്ളികൾ
- ഇപ്പെരുംമാൾ
- പെറ്റുകിടക്കും തെരുവുപട്ടിക്കെന്തൊരൂറ്റം.
- അന്നത്തെ സൂചി പ്രയോഗത്തിൻ നീറ്റൽ പോ-
  ലൊന്ന് മനസ്സിലൂടപ്പോൾ കടന്നുപോയി.
- പിച്ചിയതാര് കരിഞ്ഞൊരിക്കൈകളോ..
- കരിന്തിരിയാളും വരെ...
- ആരാണ് മുന്നിൽ പുറത്തേക്കശാന്തനാ-
  യീശ്വരൻ കാറ്റൊന്നു കൊള്ളാനിങ്ങിയോ ?
- പീളയടിഞ്ഞ് നിറം പോയ കണ്ണുക
  ളെന്തേയടയ്ക്കാതെ വെച്ചമ്മ നിർദയം ?

ചോദ്യശേഖരം

1. ''കണ്ണുകൾ മങ്ങിപ്പഴകിയ പിഞ്ഞാണവർണമായ്''-ഈ വരികൾ ധ്വനിപ്പിക്കുന്ന അർത്ഥ സൂചന താഴെക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നവയിൽ ഏതാണ്.

- **പോളകൾ തൂങ്ങിയിരിക്കുന്നു**
- **പീള അടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു**
- **കണ്ണിന്റെ വെളിച്ചം നഷ്ടപ്പെട്ടു**
- **കണ്ണ് മഞ്ഞ നിറമായിരിക്കുന്നു.**

കണ്ണിന്റെ വെളിച്ചം നഷ്ടപ്പെട്ടു.

2. അമ്മയുടെ വാർദ്ധക്യത്തിന്റെയും അവശതകളുടെയും പലതരം സൂചനകൾ കവിത യിൽ കാണാം- അവ ക്രോഡീകരിക്കുക.

ജീവിതകാലം മുഴുവൻ സഹിച്ച യാതനകളുടെ അടയാളങ്ങൾ അമ്മയിൽ നിഴലിക്കുന്നു. ചോര നീരാക്കി അധ്വാനിച്ച് മകനെ ഉയർന്ന നിലയിലെത്തിച്ച അമ്മയുടെ ശരീരം എല്ലും തോലു മായിരിക്കുന്നു.നീരറ്റ് ഉണങ്ങിവരണ്ട ചുള്ളിക്കമ്പു പോലെ എല്ലുമാത്രം തെളിഞ്ഞു കാണുന്ന താണ് അവരുടെ കൈകൾ.കരിഞ്ഞുണങ്ങിയ കൈകളെന്നും കവിതയിൽ മറ്റൊരിടത്ത് പറഞ്ഞി രിക്കുന്നു.മകന് ചുറ്റും കണ്ണുകൾ തുറന്ന് വെച്ച് ജാഗ്രതയോടെ കാത്തുപോന്ന അമ്മയുടെ കണ്ണു കൾ ഉപയോഗിച്ച് പഴകിയ പിഞ്ഞാണപ്പാത്രം പോലെ തിളക്കം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.പാടയും പീളയും വന്ന് അവരുടെ കാഴ്ച മങ്ങിയിട്ടുന്നു.കണ്ണുകൾ അടച്ചു തുറക്കാൻ പോലും കഴിയാത്ത രീതിയിൽ വാർദ്ധക്യം അവരെ കീഴടക്കിയിട്ടുണ്ട്. നേരെയിരിക്കാൻ പോലും അവർക്ക് ഒരു താങ്ങ് ആവശ്യമാണ്. അതു കൊണ്ടാണ് നേരെയിരുത്തിയിട്ടും ചരിഞ്ഞ് കൂനിക്കൂടിയിരിക്കുന്ന അമ്മയ്ക്ക് നിവർന്നു നിൽക്കാൻ കഴിയാത്തത്.അത്രത്തോളം ജീവിതഭാരം പേറി അവർ ഈ അവസ്ഥയി ലായി. വിചാരിക്കുന്നിടത്ത് മനസ്സും ശരീരവുമെത്താത്ത, ഒന്നും ഓർത്തെടുക്കാൻ കഴിയാത്ത അമ്മയെ കത്തിത്തീരാറായ കരിന്തിരിയോട് കവി സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം അമ്മയെന്ന കഥാപാത്രത്തിന്റെ ദയനീയ ചിത്രം നമ്മുടെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞുകിട്ടും.

3.'മങ്ങിപ്പഴകിയ പിഞ്ഞാണ വർണമായ്' - അമ്മയുടെ ദയനീയ ചിത്രം വ്യക്തമാക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച വർണനയുടെ ഔചിത്യം പരിശോധിക്കുക.

അല്ലെങ്കിൽ

''പക്ഷേ കണ്ണുകൾ, കണ്ണുകൾ
മങ്ങിപ്പഴകിയ പിഞ്ഞാണവർണമായ്''

കണ്ണുകൾക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്ന വിശേഷണത്തിൽ തെളിയുന്ന അമ്മയുടെ അവസ്ഥ വ്യക്തമാക്കുക,

വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ അവശതകൾ കാണിക്കുവാനുപയോഗിച്ച മനോഹരമായ വർണനയാ ണിത്. ഉപയോഗിച്ച് പഴകുമ്പോഴാണ് പിഞ്ഞാണത്തിന്റെ നിറം മങ്ങുക.ഇതു പോലെ ഉപയോ ഗിച്ച് പഴകിയവയാണ് അമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ. ഇന്നത് അടയ്ക്കാനും തുറക്കാനും ഏറെ പ്രയാസ മുണ്ട്.തന്റെ മകന്റെ വളർച്ചയുടെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും ഇമചിമ്മാതെ അവനും ചുറ്റും ജാഗ്രത യോടെ നിൽക്കുവാൻ അമ്മയ്ക്കു കഴിഞ്ഞു.അമ്മയുടെ കണ്ണെത്താത്ത ഇടങ്ങൾ ചുരുക്കമാണ്. മകന്റെ അവശ്യങ്ങൾ കണ്ടറിഞ്ഞ് അവനോടൊപ്പം അതീവ ശ്രദ്ധയോടെ അമ്മയുമുണ്ടായിരു ന്നു.അങ്ങനെ അവനു ചുറ്റും സുരക്ഷിത വലയം തീർത്ത് തുറന്നു വെച്ച കണ്ണുകൾ പാടയും പീളയുമടിഞ്ഞ് ഇരുട്ടിലേക്ക് പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അമ്മ മകനു വേണ്ടി അനുഭവിച്ചതിന്റെ യൊക്കെയും ആഴം വ്യക്തമാക്കാൻ ഈ വർണന തീർത്തും അനുയോജ്യമാണ്.

4.'കരിന്തിരിയാളുക'- പ്രയോഗം കൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നതെന്ത്?

അല്ലെങ്കിൽ

''എങ്ങിനി കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടു <u>സ്വയം ബുദ്ധി</u>

കെട്ടുകരിന്തിരിയാളുംവരെയവർ
ഒന്നെന്നെ കൊണ്ടുപോയീടണമെന്നുള്ള
ശല്യപ്പെടുത്തൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ച കോവിലിൽ" – അടിവരയിട്ട പ്രയോഗത്തിന്റെ ഔചിത്യം വ്യക്തമാക്കുക.

കരിന്തിരി എന്നാൽ കത്തിത്തീരാറായ തിരിയാണ്. അവസാനത്തെ ആളിക്കത്തലോടെ അത് അവസാനിക്കും. അതു പോലെയാണ് അമ്മയും. തന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ എരിച്ചു കൊണ്ട് മകന് വെളിച്ചമായി നിന്ന അമ്മ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലാണ് എന്ന് സൂചിപ്പിക്കാനാണ് കരിന്തിരിയാളും വരെ എന്ന് അമ്മയുടെ ചിത്രം വ്യക്തമാക്കാൻ കവി പ്രയോഗിച്ചത്.

5."ആരാണു മുന്നിൽ,പുറത്തേക്കശാന്തനാ-
യീശ്വരൻ കാറ്റൊന്നു കൊള്ളാനിറങ്ങിയോ" – ഇത്തരമൊരു ചിന്ത മകന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായത് എന്തു കൊണ്ടായിരിക്കാം വിശദമാക്കുക.

കരിന്തിരി എന്നാൽ കത്തിത്തീരാറായ തിരിയാണ്. അവസാനത്തെ ആളിക്കത്തലോടെ അത് അവസാനിക്കും. അതു പോലെയാണ് അമ്മയും. സ്വയം എരിഞ്ഞു കൊണ്ട് മകന് വെളിച്ചമായി നിന്ന അമ്മ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലാണ്. വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ അവശതകളിൽ ഏറ്റവും ഭീതിതമായ അവസ്ഥയാണ് സ്വബോധം നഷ്ടപ്പെടുകയെന്നത്. ഇങ്ങനെ സ്വബോധം നഷ്ടപ്പെടുന്ന അവസരംവരെ അമ്മ മകനോട് നിരന്തരം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നത് തന്നെ അമ്പലത്തിൽ കൊണ്ടു പോകണമെന്നു മാത്രമാണ്. തന്റെ മകനു വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനായ്ക്കായാണ് അമ്മ അമ്പലത്തിൽ പോകുന്നത്.ഇത് ആലോചിക്കാതെ അമ്മയുടെ ആവശ്യങ്ങളെ ശല്യമായി കാണുകയാണ് മകൻ. തന്റെ കുട്ടിക്കാലത്ത് ഇതിലും എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ മകൻ അമ്മയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കാം. എന്നാൽ അതൊന്നും അമ്മയ്ക്ക് ശല്യമാകുന്നില്ലെന്നു കൂടി നാം ആലോചിക്കണം.അമ്മയെ ക്ഷേത്രത്തിനുമുന്നിൽ ഉപേക്ഷിക്കാമെന്ന് മകൻ കരുതുമ്പോൾ ഉള്ളിൽ നിറയുന്ന കുറ്റബധം അയാളെ അസ്വസ്ഥനാക്കുന്നു. ഈ കുറ്റബോധം കൊണ്ടാണ് അപ്പോൾ തനിയ്ക്കു മുന്നിലൂടെ കടന്നുപോയ കാറ്റേൽക്കുമ്പോൾ ഈശ്വരൻ തന്റെ പ്രവൃത്തികൾ സഹിക്കാനാവാതെ കോവിലിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി പോവുകയാണോ എന്ന് മകൻ സംശയിക്കുന്നത്. ഇത് ഒരു തരത്തിൽ കവിയുടെ സമൂഹത്തിനു നേരെയുള്ള വിമർശനമാണ്.തെറ്റ് ചെയ്യുന്നവർക്കു മുന്നിൽ ഈശ്വരൻ പോലും കോവിൽ വിട്ട് പുറത്തു പോകുന്നുവെന്നതിൽ നിശിതമായ വിമർശനമാണ് കാണുന്നത്

6. 'ഇപ്പെരുംമാൾ', 'തെരുവുപട്ടിയുടെ ഊറ്റം' എന്നീ പ്രയോഗങ്ങളിലൂടെ കവി അർത്ഥമാക്കുന്നതെന്ത് ?

വലിയമാൾ,ദൈവം എന്നീ ദ്വയാർത്ഥങ്ങളിലാണ് ഇപ്പെരുംമാൾ എന്ന് കവി പ്രയോഗിച്ചത്. എന്തും വാങ്ങാൻ കിട്ടുന്ന ഇടങ്ങളാണ് വലിയ മാളുകൾ. ഉപഭോഗസംസ്കാരത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ അടയാളമാണത്.ഉപയോഗശേഷം വലിച്ചെറിഞ്ഞ് പുതിയതൊന്ന് വാങ്ങാൻ കച്ചവട ലോകം നമ്മളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ അമ്മയെയും അവർ കാണിക്കുന്ന സ്നേഹത്തെയും എവിടെയും വാങ്ങാൻ കിട്ടില്ലെന്ന് വലിച്ചെറിയുമ്പോൾ നാം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് എന്തും കനിഞ്ഞരുളുന്ന ദൈവത്തിനു പോലും രണ്ടാമത് ഒരു അമ്മയെ നൽകാൻ കഴിയില്ല. വൃദ്ധയെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയൊരു മാളിനടുത്താവുമ്പോൾ കവി നൽകുന്ന അർത്ഥസാദ്ധ്യതകൾ വളരെ വലുതാണ്. അമ്മയെ വലിയ മാളിനടുത്ത് ഉപേക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ തെരുവുപട്ടി കുരച്ചു ചാടിയത് തന്റെ മക്കളെ അപായപ്പെടുത്താനാണ് മറ്റുള്ളവർ വരുന്നതെന്നു കരുതിയാണ്. പട്ടികൾ സ്വന്തം കുഞ്ഞുങ്ങളെ നോക്കുന്നതിലുള്ള ജാഗ്രതയും സ്നേഹവും മനുഷ്യർ സ്വന്തം അമ്മയെ സംരക്ഷിക്കാൻ കാണിക്കുന്നില്ല. മാത്രമല്ല ഈ തെരുവുപട്ടി സ്വന്തം കുഞ്ഞിനെ നോക്കിയതു പോലെ അങ്ങേയറ്റം ജാഗ്രതയോടെയാണ് ആ അമ്മ തന്റെ മകനെയും നോക്കിയത് എന്ന് നമ്മളോർക്കണം.അറിവു നേടിയിട്ടും പട്ടിയുടെ

വിവേകം പോലുമില്ലാത്ത രീതിയിൽ മനുഷ്യൻ അധഃപതിക്കുന്നു.

7. ''അന്നത്തെ സൂചി പ്രയോഗത്തിൻ നീറ്റൽ പോ-
ലൊന്ന് മനസ്സിലൂടപ്പോൾ കടന്നുപോയി.''- അടിവരയിട്ട കാവ്യ ഭാഗം നൽക്കുന്ന സവിശേഷ അർത്ഥം എന്ത് ?.

ഇന്നത്തെ മനുഷ്യർ രാത്രിയുടെ മാറവിൽ അവരുടെ വീട്ടിലെ മാലിന്യങ്ങൾ കളയുന്നത് ആളനക്കമില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിലാണ്. അങ്ങനെയൊരു സ്ഥലമാണ് ആശുപത്രിയുടെ പിന്നാമ്പുറം. അവിടെ തന്റെ വീട്ടിലുള്ളവർക്കും തനിയ്ക്കും ഭാരമായിത്തീർന്ന അമ്മയെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ മകൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അപ്പോൾ പണ്ട് അമ്മ തന്നെയുംകൊണ്ട് ഈ ആശുപത്രിയിലെത്തി തനിയ്ക്കുവേണ്ടി ഒത്തിരി സഹിച്ചതും അവൻ ഓർമിച്ചു. അതോടെ പണ്ട് നടത്തിയ സൂചിപ്രയോഗത്തിന്റെ നീറ്റൽ പോലെയുള്ള നീറ്റൽ മകന്റെ മനസ്സിൽ അനുഭവപ്പെട്ടു. അത് കുറ്റബോധത്തിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. പനിപിടിച്ച് വാടിത്തളർന്ന തന്നെയുമെടുത്ത് ആശുപത്രിയുടെ പടികൾ അമ്മ ഓടിക്കയറിയത് കിതച്ചുകൊണ്ടാണ്. മകനോടുള്ള സ്നേഹത്തിനുമുന്നിൽ അതൊന്നും തന്നെ അവർക്ക് പ്രശ്നമല്ല. എന്നാൽ വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ തളർച്ച ബാധിച്ച അമ്മ മകനൊരു ഭാരമായി മാറുന്നത് ഇവിടെ കാണാം. ആശുപത്രിക്കടുത്ത് വെച്ച് അമ്മ തനിയ്ക്കുവേണ്ടി സഹിച്ച ത്യാഗങ്ങൾ ഓർമിച്ചപ്പോൾ ഇപ്പോൾ ചെയ്യാനൊരുങ്ങുന്ന തെറ്റിനെക്കുറിച്ചോർത്ത് മകന്റെ മനസ്സിൽ കുറ്റബോധത്തിന്റെ നീറ്റൽ അനുഭവപ്പെടുന്നുവെന്നാണ് വരികൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

8. ''പണ്ടു പനിച്ചതും അമ്മയെടുത്തുകൊ-
ണ്ടപ്പടിയോരോന്നു കേറിക്കിതച്ചതും
അന്നത്തെ സൂചിപ്രയോഗത്തിൻ നീറ്റൽ പോ-
ലൊന്ന് മനസ്സിലൂടപ്പോൾ കടന്നുപോയി''

അമ്മയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഓർമകൾ മകന്റെ മനസ്സിൽ നിറയുന്നത് അനുഭവങ്ങളിലൂടെയും ഗന്ധങ്ങളിലൂടെയുമാണ്. കവിത വിശകലനം ചെയ്ത് പ്രസ്താവന സാധൂകരിക്കുക.

തന്നെ വളർത്തിവലുതാക്കിയ അമ്മയെ ഭാര്യയുടെ നിർബന്ധപ്രകാരം ഉപേക്ഷിക്കാൻ പുറപ്പെടുന്ന മകന്റെയുള്ളിലേക്ക് അമ്മ നൽകിയ അനുഭവങ്ങളുടെ തീവ്രമായ ഓർമകൾ കടന്നെത്തുന്നു.ആശുപത്രിക്കരികിൽ അമ്മയെ ഉപേക്ഷിക്കാമെന്ന് വിചാരിക്കുമ്പോഴേക്കും കുട്ടിക്കാലത്ത് പനി വന്നപ്പോൾ സംഘർഷമായ മനസ്സോടെ തന്നെയുമെടുത്ത് ആശുപത്രിയിലേക്കോടിയ അമ്മയുടെ ചിത്രം ഇപ്പോഴും മകന്റെ മനസ്സിലുണ്ട്. അമ്മ അന്ന് അനുഭവിച്ച കിതപ്പ് മകനോടുള്ള സ്നേഹത്തിനു മുന്നിൽ ഒന്നുമല്ലാതായിത്തീർന്നു തണുപ്പേൽക്കാതിരിക്കാൻ കരിമ്പടത്തിനുള്ളിൽ അമ്മ മകനെ ചേർത്തുപിടിച്ചു. ആ സമയത്ത് അനുഭവിച്ച ഗന്ധങ്ങൾ അമ്മയുടെ ചൂടുള്ള ഓർമകളായി അവന്റെ മനസ്സിലെത്തുന്നു.അമ്മവയറിനോട് പറ്റി നിൽക്കുമ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്ന ചൂടും വിയർപ്പിനോടു കലർന്ന കാച്ചെണ്ണയുടെ ഗന്ധവും പുലർച്ചയ്ക്ക് തനിയ്ക്ക് ഭക്ഷണമുണ്ടാക്കുമ്പോൾ അടുപ്പിലൂതി കത്തിച്ച ഓലക്കൊടികളിൽ നിന്നുയർന്ന പുകമണവും ഇപ്പോഴും അമ്മയ്ക്കൊപ്പം ചേർന്ന് നിന്ന നാളിന്റേതായി മകനിലുണ്ട്. അതു കൊണ്ടു തന്നെ അമ്മയുടെ ഓർമകൾ മകനിൽ നിറയുന്നത് അനുഭവങ്ങളിലൂടെയും സ്പർശങ്ങളിലൂടെയും ഗന്ധങ്ങളിലൂടെയുമാണെന്ന് നമുക്ക് നിസ്സംശയം പറയാം

9. ''പിച്ചിയതാര് കരിഞ്ഞൊരിക്കൈകളോ''
- മകന് ഇത്തരമൊരു തോന്നൽ ഉണ്ടായത് എന്തു കൊണ്ടായിരിക്കാം.

അമ്മയെ താൻ പഠിച്ച വിദ്യാലയമുറ്റത്ത് ഉപേക്ഷിക്കാൻ മകൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴേക്കും തന്റെ ബാല്യകാലത്ത് അമ്മ തന്നെയും കാത്ത് പൊരിവെയിലത്ത് ചുറ്റുമതിലിന് പുറത്ത് ഉച്ചയാവോളം കാത്തു നിന്നത് മറക്കാതെ മനസ്സിലുണ്ട്. മകന്റെ വാശിയും ശാഠ്യവും അവഗണിച്ച് അമ്മയ്ക്ക് വീട്ടിലേക്ക് പോകാമായിരുന്നു. എന്നാൽ മകന്റെ ഈ അവസ്ഥ അമ്മയിൽ വേദനയായി നിറയു

ന്നു. അതു കൊണ്ടാണ് ഉച്ചയാകുന്നതു വരെ അവനെയും കാത്ത് അമ്മ സ്കൂളിനു പുറത്ത് നിന്ന ത്. ഇത്തരം വാശികൾക്കിടയിൽ ചെറിയ ശിക്ഷകൾ അമ്മ നൽകാറുണ്ട്. അന്നത്തേതുപോലെ ഇപ്പോൾ ആരോ തന്നെ നുള്ളിയതായി മകന് തോന്നുന്നു. കരിഞ്ഞുണങ്ങിയ അമ്മയുടെ കൈകളാണോ അത് എന്ന് സംശയിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും യഥാർഥത്തിൽ നുള്ളി നോവിച്ചത് അയാളിൽ ഉറഞ്ഞുകൂടിയ കുറ്റബോധം തന്നെയാണ്. താൻ ചെയ്യുന്ന പാപത്തെക്കുറിച്ചോർത്തുള്ള നീറ്റൾ തന്നെയാണത്.

10. അമ്മത്തൊട്ടിൽ എന്ന ശീർഷകത്തിന്റെ ഔചിത്യം പരിശോധിക്കുക.

ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുള്ള ഇടമാണ് അമ്മത്തൊട്ടിൽ. അമ്മയെ ഉപേക്ഷിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളാണ് കവിതയിൽ കാണുന്നത്.പണ്ടു കാലത്ത് കുഞ്ഞുങ്ങളാണ് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടതെങ്കിൽ ഇന്ന് അമ്മമാരുൾപ്പെടെ പ്രായമായവരിൽ പലരും തെരുവിലേക്കിറക്കപ്പെടുന്നു. അതോടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഒരുക്കിയ അഭയ കേന്ദ്രം അമ്മമാർക്കു കൂടിയായിത്തീരുന്നു എന്ന് സങ്കൽപിച്ചത് ശീർഷകത്തെ അർത്ഥപൂർണമാക്കുന്നു.

11. ''ആരാണു മുന്നിൽ,പുറത്തേക്കശാന്തനാ-
യീശ്വരൻ കാറ്റൊന്നു കൊള്ളാനിറങ്ങിയോ'' - വരികളിൽ തെളിയുന്ന ഭാവം എന്ത് ?

ആക്ഷേപഹാസ്യം

12. അമ്മയെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ മകൻ നടത്തുന്ന യാത്ര മകന്റെ മുൻകാല ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലേക്കു കൂടിയുള്ള യാത്രകൂടിയാണ്. ഈ പ്രസ്തവനയോടുള്ള നിങ്ങളുടെ പ്രതികരണക്കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

ഭാര്യയുടെ നിർബന്ധത്താൽ അമ്മയെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ പല സ്ഥലങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്ന മകന്റെ മനസ്സിലേക്ക് അവന്റെ കുട്ടിക്കാലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിവിധ അനുഭവങ്ങൾ ഇരച്ചെത്തുന്നുണ്ട്.അതുകൊണ്ട് അമ്മയെ ഉപേക്ഷിക്കാനുള്ള യാത്ര മകന്റെ ഓർമയിലേക്കുള്ള യാത്ര കൂടിയാണ്.ആശുപത്രിക്കരികിൽ ഉപേക്ഷിക്കാനെത്തിയപ്പോൾ പനിപിടിച്ച് തളർന്ന അമ്മ തനിയ്ക്കു വേണ്ടി സഹിച്ച ത്യാഗങ്ങൾ അവൻ ഓർത്തു പോകുന്നു. അതു കൊണ്ടു തന്നെ അമ്മയെ അവിടെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ അവന് കഴിയുന്നില്ല. കുറ്റബോധം നിറയുന്ന മകൻ പിന്നീട് കണ്ടെത്തിയസ്ഥലം വിദ്യാലയമുറ്റമാണ് വാശി പിടിച്ച് കരയുന്ന മകന്റെ അവസ്ഥ സഹിക്കാനാവാതെ സ്കൂളിന്റെ മതിലിനുപുറത്ത് വെയിലുകൊണ്ട് തന്നെയും കാത്ത് നിന്ന അമ്മയുടെ ചിത്രവും അവന് ഓർമയുണ്ട്. തണുപ്പേൽക്കാതിരിക്കാൻ അമ്മ തന്നെ കമ്പിളിപ്പുതപ്പിനുള്ളിൽ അമ്മയോട് ചേർത്ത് കിടത്താറുണ്ട. ആസമയത്ത് അമ്മയിൽ നിന്നുയർന്ന കാച്ചെണ്ണയുടെ ഗന്ധവും അമ്മയേറ്റ പുകയുടെ ഗന്ധവും അമ്മയോടൊപ്പം ചേർന്നുകിടന്നപ്പോൾ അമ്മയുടെ സ്പർശനത്താൽ അനുഭവിച്ച ചൂടും എല്ലാം ഇപ്പോഴും മകന്റെ മനസ്സിലുണ്ട്. ഇതെല്ലാം ഓർത്തെടുക്കാൻ ഇത്രയും സമയം വേണ്ടി വന്നു എന്നത് ഏറെ ദുഃഖകരമായ അവസ്ഥയാണ്.

12. ''പീളയടിഞ്ഞ് നിറം പോയ കണ്ണുക
ളെന്തേയടയ്ക്കാതെ വെച്ചമ്മ നിർദയം ?'' - അമ്മ കണ്ണുകൾ തുറന്നുവെച്ചത് എന്തു കൊണ്ടാവാം ? നിങ്ങളുടെ നിരീക്ഷണം കുറിക്കുക.

നമ്മുടെ ജീവിതാഭിലാഷങ്ങൾ പൂർത്തിയാകാതെ മരിക്കുമ്പോഴാണ് കണ്ണുകൾ തുറന്നു വെക്കുന്നതെന്ന് പറയാറുണ്ട്. വൃദ്ധയായ അമ്മയുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ചെവികൊടുക്കാൻ മകൻ തയാറാകാറില്ലെന്ന് നമുക്ക് കവിതയിൽ കാണാം. മാത്രമല്ല തുറന്നുവെച്ച കണ്ണുകൾ മരണത്തിലും അവസാനിക്കാത്ത മകനോടുള്ള കരുതലാണ് കാണിക്കുന്നത്.ഒരുപക്ഷേ അത് വൃദ്ധരായവരോട് ഇന്നത്തെ സമൂഹം കാണിക്കുന്ന വിവേചനത്തോടുള്ള പ്രതിഷേധവുമാവാം.

ശ്രീനേഷ്.എൻ
9645887266
എച്ച്.എസ്.ടി മലയാളം
ജി.എച്ച്.എസ്.പേരാമ്പ്ര പ്ലാന്റേഷൻ
പേരാമ്പ്ര-കോഴിക്കോട്